هوالأبهی

ق

جناب حاجی میرزا موسی خا ح‌ک علیه بهآء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

هوالأبهی

حمداً لمن اشرق و لاح من افق التّوحید بسطوع شدید و ظهور مجید و تجلّی انکشفت به الظّلمات و انشقّت به الحجبات و زالت به الشّبهات فی الکور الجدید و الدّور الحمید و استقرّ علی عرش الجلال بنور الجمال و بهآء الکمال بهآءً استضآء به ملکوت الأرض و السّموات فی الیوم السّعید مرّة یتجلّی علی هیئة الشّمس ساطعة الفجر لامعة الشّرق فائضة النّور واضحة الظّهور خالعة العذار هاتکة الأستار کاشفة الغیوم مبدّدة لظلام الهموم و مرّة تراه علی هیکل السّراج الوهّاج و یوقد و یضیء فی زجاج الأفق الأعلی کأنّه کوکب درّیّ لا شرقی و لا غربی بل کلّ الجهات جهاته و یکاد یحترق ستر الجلال من شعلة ناره ذات الوقود فی الیوم المشهود و مرّة تراه علی شکل سحاب مرکوم فائض علی التّلال و الجبال و الوهاد و البطاح و الحزون بالمآء المسکوب فاهتزّت و انتعشت و اخضرّت من هذا الفیض المدرار المحمود و تارة تراه علی سعة قلزم غیر متناه و محیط لیس له قعر و قرار یعلو موجه الی الأوج الأعلی و تقذف الأمواج العلیا الفرائد الغرّآء و الخرائد النّورآء بل الیتیمة العصمآء علی سواحل القلوب و الأرواح و انّ هذا لفضل واضح مستغنی عن الشّهود و لطف و احسان علی کلّ موجود و البهآء و الثّنآء علی نقطة الوجود الظّاهر فی صفة الجود ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۰ دسامبر ۲۰۲۴، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر